

LAIVAS

No. 43. Metai VI

Spalio (Oct.) 23, 1926

ETSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

PILYP. 1, 6-11.

BROLIAI: Pasitikiu, kad tas, kurs pradėjo jumyse tą gerą darbą, tobulins jį iki Jėzaus Kristaus dienai. Taip man ir teisinga apie jus visus manyti, nes aš turiu jus širdyje, jus, kurie visi ir mano kalėjime ir evangelijos gynime ir patvirtinime esate mano džiaugsmo draugai. Nes Dievas yra man liudytojas, kaip aš jūsų visų trokštu giliausioje Jėzaus Kristaus meilėje. To aš ir meldžiu, kad jūsų meilė labiau ir labiau gausintųsi žinojimu ir visokiu išmanymu, kad jus brangintumėte geresnius dalykus, kad būtumėte nesutepti ir nepeiktini Kristaus dienai, pilni teisybės vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo garbei ir gyriu.

E v a n g e l i j a .

MATO 22, 15-21.

ANUO metu parisiejai nuėję padarė sutartį sugauti jį šnekoje. Jie siuntė pas jį savo mokytinių su Erodo šalininkais ir sakydino: Mokytojau, mes žinome, kad tu tiesakalbis ir mokiniai Dievo kelio tiesoje ir nėvienu nesirupini, nes nežiuri žmonių asmens. Pasakyk tat mums, kaip tau rodesi: valia ducti ciesoriui mokestį, ar ne? Bet Jėzus, pažinęs jų nedorumą, tarė: Kam mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčio pinigą. Jie jam padavė denarą. Jėzus jiems tarė: Kieno tas paveikslas ir parašas? Jie jam sako: Ciesoriaus. Tuomet jis jiems tarė: Atiduokite tat kas ciesoriaus ciesoriui ir kas Dievo Dievui.

PALESTINA. — Jereš apielinkėje ties Jordano upe atrasta sena stovyla, kurios galva pilnai išlikusi nesudaužyta. Kaip žinovai sprendžia, tai liekana katalikų bažnyčios, užsilikusios iš 5 šimtmečio. Vienas mokslininkas, apžiūrėjęs stovylos galvą, tvirtina, kad tai esanti pirmųjų amžių pagaminta Kristaus atvaizdo liekana, už kurią senesnės iki šių laikų dar nerasta. Turint daugelį panašių atvaizdų, galima lengvai pasekti Jojo veido ir mažiausi broūžai.

ŠVEICARIJA. — Ščštasis katalikų espe-

rantininkų kongresas šįmet įvyko garsiamė tėvų benediktinų vienuolyne Einsiedeln. Savo sveikinimams prisiuntė daugelis kardinolų ir patšai šv. Tėvas kartu su savo Tėvišku palaiminimu. Kongresui pirmininkavo Kuro vyskupas Grueneck ir kunigaikštis-abatas Staub, O. S. B. Posėdžių metu buvo daugelis paskaitų, kurias patiekė daugiausia įvairių universitetų profesoriai iš įvairių valstybių. Pirmininku išrinktas prelatas dr. N. Pfeiffer, Kosiejų katedros kanauninkas iš Čekoslovakijos.

Kristus Karalius.

Pernai šv. Tėvas įvedė į katalikiškąjį pasaulį naują šventę, kuri vadina-
si Kristaus Karaliaus šventė. Kalbant
šv. Tėvo rašto, pasiūsto visiems Katali-
kų Bažnyčios vyskupams, žodžiais, ne-
dorybių potvinis yra užpludęs visą žė-
mę, nes daugybė žmonių yra pasišali-
nę Jėzų Kristų ir Jo šventus įstatymus
tiek iš savo elgesio ir savo gyvenimo,
tiek iš savo namų draugės ir viešojo
gyvenimo. Antra, niekad nešvies tau-
toms tikra patvarios taikos viltis, kol
atskiri žmonės ir valstybės nepripažins
musų Išganytojo viešpatavimo ir bus
jį atmetę.

Kristaus taikos reikia ieškoti Jo
karalystėje; reikia atnaujinti Išganytojo
viešpatavimas žmonių ir tautų širdyse.
Jau iš senovės visų yra priimta ir įves-
ta Kristus vadinti Karaliumi, kad tuo
parodyti aukščiausią laipsnį kilnumo,
kuriuo Jis praneša ir pereina visus su-
tvėrimus. Taip antai yra sakoma: Kris-
tus karaliauja žmonių protams, ne tik
del savo proto aukštumo ir mokslo di-
dumo, bet ir del to, kad Jis yra Tiesa
ir kad visi žmonės turi iš Jo semtis tie-
sos ir ją nuolankiai priimti. Lygiu budu
Jisai karaliauja žmonių valioms, nes Ja-
me Dievo valios šventumui visiškai pri-
tinka žmogaus valios tvirtumas ir nuo-
lankumas; be to Jisai savo skatinimais
ir įkvėpimais daro musų liuosai valiai
tokios įtakos, jog mus sužadina kil-
niausiems dalykams. Pagaliau Kristus
yra pripažintas širdžių Karalium už Jo
pranešančią visokį žinojimą, meilę, ro-

mumą ir malonumą, žavinti širdis.

Nėra buvę ir niekadosis nebus to-
kio žmogaus, kurių visos žmonių gimī-
nės taip mylėtų, kaip kad myli ir mylės
Jėzų Kristų. Tačiau visi jaučia gyvo
reikalo Kristui ir kaip žmogui pripažinti
Karaliaus vardą tikra to žodžio reikšme.
Juk apie Kristų, vien kaipo žmogų, yra
pasakyta, kad Jis gavęs iš Dievo Tėvo
valdžią, garbę ir karalystę (Dan. 7, 13-
14). "Tavo sostas, Dieve, bus per am-
žių amžius; teisingumo rykštė yra ta-
vo karalystės rykštė". (Ps. 154). Štai
ką sako Izaijas pranešas savo reikšmin-
goje pranešystėje: "Mažutėlis... yra
mums gimęs, ir sunus yra mums duo-
tas, ir viešpatavimo našta yra užkrau-
ta ant jo pečių; ir bus vadinamas jo
vardas Nuostabasis, Patarytojas, Die-
vas, Tvirtasis, busimojo amžiaus Tė-
vas, taiko Kunigaikštis. Didės Jo vieš-
patavimas ir taikai nebus galo: sėdės
Dovydo soste ir jo karalystėje: idant
ją sutvirtintų ir sustiprintų teise ir tei-
singumu dabar ir per amžius". (Izai.
9, 6-7).

Tas pats apie Kristų Karalių mok-
slas, kurį randame Sename Įstatyme,
yra dar ryškiau ir aiškiau patvirtintas
Naujame Įstatyme. Taip antai gana bus
paminėjus pasiuntinybė Arkangelo, ap-
reiškusiojo Panelei Marijai, kad Ji pa-
gimdysianti Sunų, kuriam duosias Vieš-
pats Dievas Jo Tėvo Dovydo sostą ir
kuris Jokubo namuose karaliausias per
amžius ir jo karaliavimui nebusią galo.
(Luk. 1, 32-33). Ir patsai Kristus kal-

ba apie savo karalystę. Savo paskutiniame pamoksle minī apie amžinājī atpildā ir apie amžinājā bausmē kaltiem, taip jau atsako ī Romos vietininko pastatyā klausimā — ar tikrai esāš karalius, paskui atsikēlēš īš numirusiū ūždeda Apaštalam pareigā mokyti ir krikštyti visas tautas, trumpai sakant, kai tik buvo progos, savinosi sau karaliaus vardā (Mat. 25, 31-40), viešai pasīsakē esāš karalius (Jon. 18, 37), ir īškilingai pareīškē, kad esanti duota visa valdžia danguje ir žemēje (Mat. 28, 18). Visa tai reiškia, kad Krīstus yra karaliū Karalius ir viešpataujančiū Viešpats.

Tokiu budu Atpirkējo viešpatavimas apima visus žmones. Šv. Tēvas Leonas XIII yra reīkšmingai pasakęs: "Kristaus valdžia apima ne tiktai katalikū tautas, ne tik tai tas visas, kurios yra priēmusios krikštā — jos juridiniai priklauso prie Bažnyčios nors klaidingos nuomonēs yra jas īšvedusios īš kelio arba del nesutikimo jos pačios nuo Bažnyčios vienybēs yra atskilusios, bet apima ir tuos visus, kurie dar neturi Kristaus tikėjimo, todėl tikriausia Kristaus valdžioje yra visū žmoniū giminė. (25 d. geg. 1899). Čia nėra jokio skirtumo tarp atskirū žmoniū, namū draugēs arba šeimos ir piliečiū bendruomenēs, nes žmonēs, susitelkē ī draugijas, nē kiek nemažiau yra Kristaus valdžioje, kaip kiekvienas atskiras žmogus. Jisai yra vienintēlis taip privačios taip viešos gerovēs šaltinis, vienintēlis sėkmēs ir tikrosios laimēs davējas taip atskiriems piliečiams, taip

valstybēms. Kalbant šv. Augustino žodžiais: "Ne īš kur kitur laiminga valstybē, ne īš kur kitur laimingas žmogus, nes valstybē yra ne kas kita, kaip sutartinga žmoniū daugybē".

Jei žmonēs privačiai ir viešai pripažintū Kristaus karališkā valdžią, tai piliečiū visuomenē, be abejo, butū apipilta nepasakomomis gerybėmis, kaip matai, teisinga laisve, drausme ir ramybe, derme ir taika. Karališkoji musū Viešpaties vertybē, kunigaikščiū ir valdovū autoritetui duodama tam tikro tikybinio pobudžio, gerina piliečiū pareigas ir jų valdinybę. Ta mintimi šv. Povilas Apaštalas, liepdamas moterims ir tarnams savo vyruose ir ponuose gerbti Kristū, įspėjo, kad jų klausytū ne kaipo žmoniū, bet kaipo ūžēmusių Kristaus vietā, nes nedera, kad Kristaus atpirtieji žmonēs tarnautū žmonēs: "Jūs esate brangiai nupirkti; nedarykite īš savēs žmoniū vergū". (I Kor. 7, 23).

Jeigu valstybiū valdovai butū įsitikinę, kad jie ne savo teise, bet Dieviškojo Karaliaus liepiami ir Ji atstodami duoda įsakymū, tai aišku, kaip šventai ir īškilingai jie naudotūsi savo autoritetū, kaip žiūrētū visuomenēs gerovēs ir savo valdiniū, kaipo žmoniū vertybēs, leisdami ir vykdydami įstatymus. Prašalinus visokias priežastis sumišimams, tikrai klestētū ir stiprētū tvarka ir taika, nes pilietis, nors žiūrētū ī savo valdovus ir šiaip jau valdžios atstovus, kaip, ī sau lygius žmones, nors kartais del kokios priežasties ūžimamai vietā netinkamus ir peiktinus, tai vis delto neatsisakytū jų klausēs, jei ma-

tytų juose sau pastatytą Kristaus, Dievo ir žmogaus, paveikslą ir autoritetą. Tik tuomet žmonės naudotusi taikos ir dermės gerybėmis.

Juo valstybė yra didesnė ir juo labiau jįnai apima žmonių giminę, tai aišku, kad žmonės daugiau jaučia bendrumo, kuris juos tarp savęs saisto. Ta bendrumo sąmonė dažnai apsaugoję nuo kivirčių, tuos kivirčius pašalina arba bent sušvelnina ir mažina jų žiaurumą. Jeigu Kristus karalystė iš tikrųjų turėtų apėmus visus žmones, kaip jai teisės atžvilgiu pridera, kodel gi mums nesitikėti tos taikos, kurią yra atnešęs žemėn taikysis Karalius, tasai butent Karalius, kuris buvo atėjęs visų sutaikinti, kuris buvo atėjęs ne tam, kad Jisai tarnautų, kuris budamas visų Viešpats, tačiau statė save nuožemumo pavyzdžiu ir davė ypatingą su meile susieitą įstatymą, kuris be to yra pasakęs: "Mano jungas yra malonus ir mano našta lengva". O, kokia būtų laimė, jeigu atskiri žmonės, šeimos ir valstybės duotųsi Kristaus valdymui!

Taigi kad tos pageidaujamosios gėrybės būtų gausesnės ir tvirčiau įsigalėtų krikščionių visuomenėje, reikia kuolabiau siau platinti karališkiosios mūsų Išganytojo vertybės pažinimas. Šitam tai tikslui šv. Tėvas Pius XI ir įvedė Kristaus Karaliaus šventę, nuskirdamas ketvirtąjį spalio mėnuo sekmadienį tai šventei. Kasmetinės šventųjų paslapčių šventės kur kas daugiau turi įtakos liaudžiai tikėjimo tiesomis apšviesti ir daugiau sukelti jai vidaus gyvenimo paguodų, negu koki nors,

kad ir svarbiausi Bažnyčios mokslo įrodymai, nes tie įrodymai dažniausia įmanomi nedaugeliui ir tai mokytų žmonių, o tuo tarpu šventės žadina ir moko visus tikinčiuosius. Ir ištikro, žmogus, budamas sudėtas iš kuno ir sielos, jaučia gyvo reikalo, kad būtų skatinamas ir žadinamas išorinėmis švenčių išskilmėmis, kad iš šventų apeigų įvairumo ir gražumo gausiai imtųsi sau į širdį Dievo mokslo ir rupintųsi, kad tasai Dievo mokslas, perėjęs į jo kuną ir kraują, padėtų kilti jo dvasios gyvenimui.

Sulig šv. Tėvo raštu — J. N. **Malda, kurią reikia atkalbėti Kristus Karaliaus šventėje viešai bažnyčioje prie išstatyto švenčiausiojo.**

Miliausias Jėzau, žmonių giminės Atpirkėjau, pažvelk į mus, nuolankiai puolusius ant kelių prieš Tavo altorių. Mes esame Tavo ir Tavo buti norime. Štai šiandien kiekvienas mūsų noromis atsiduoda Tavo švenčiausiajai širdžiai, idant dar tvirčiau galėtume su Tavim susivienyti. Daugybė žmonių niekad nėra Tavęs pažinę; daugybė, niekindami Tavo įsakymus, yra Tavęs išsižadėję. Gailestingiausias Jėzau, pasigailėk vienu ir antru ir visus patrauk prie savo švenčiausios širdies. Buki, Viešpatie; Karaliaus ne vien tikinčiųjų, kurie niekad nėra nuo Tavęs atsitraukę, bet ir tų sunų palaidunų, kurie yra Tave apleidę; padėk jiems veikiai grįžti į Tavo namus, idant nežutų iš vargo ir bado. Buki Karalius tų, kurie arba klaidingu mokslu yra apvilti arba atskilę del nesantaikos; pašauk juos į tikrą tiesą ir

tikėjimo vienybę, idant veikiai įvyktų viena avija ir vienas ganytojas. Buki Karalius visų tų, kurie ligšiol klaidžioja stabmeldijos ar islamo tamsybėse ir teikis juos apšviesti ir atvesti į savo karalystę. Pagaliaus savo gailestingomis akimis pažvelk ir į tuos tautos sunus, kuri taip ilgą laiką yra laiką yra buvus Tavo išrinktoji tauta. Tegul dabar atpirkimo ir gyvybės versmė ir ant

jų teka, tsaai Kraujas, kurį jie kitados yra šaukiasi ant savęs. Saugok, Viešpatie, savo Bažnyčią ir suteik jai tikros laisvės; suteik visoms tautoms tvarkos ir ramybės; padaryk tai, kad visoje žemėje nuo krašto ligi krašto skambėtų vienas balsas: Garbė Dieviškajai Širdžiai, per kurią yra mums įvykęs išganymas: Jai garbė ir šlovė per amžius. Amen.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

Tuo garbingu būvimu Jėzus Kristus sielų karalius, krikščionių gyvybė, Bažnyčios galva, nusidėjėlių prieglauda, gailestingas išganytojas, visų vargų ir priespaudų vaistas, yra nuolat savo žmonių tarpe. Dievas ir žmogus kartu yra gyvas ryšis kuris suvienija mus su savo Tėvu ir mūsų Tėvu. Jis Jį garbina pilnai ir papildō mūsų garbinimo netobulybes. Jis meldžia be atvangos gailestingumo už pasaulį ir po nuodėmes.

Jis yra visų žmonių kartų tarpe, visos žmonijos tarpe, kurią Jis myli ir yra taip pat išgelbėjęs, kad būtų kiekvienos sekančios kartos nuo pasaulio pradžios gerbiamas savo tikėjimu, garbinimu, malda, tikyba.

Jeį Eucharistija yra tikėjimo paslaptis, tai be abejo, ir dar labiau meilės paslaptis.

Tad tikėkime, mylėkime ir garbinkime.

Man nereikia eiti Mišių klausyti: aš pasimeldžiu taip pamaldžiai namieje kaip bažnyčioje.

ATSAKYMAS. Be abejo, tamsta meldies namieje taip karštai, kad net sienos braška. Žinoma stovi keleta degtinės butelių ant stalo su purvinomis taurelėmis. Iš tiesų, tamstos malda yra karšta, net akys ir nosis raudona nuo poterių.

Ar gi tikrai tamsta pasimeldi namieje? Atsiprašau, jei klystu; aš jaučiu mažą įtarimą, kad tamsta nesimeldi į Dievą labiau namieje kaip bažnyčioje.

Pamatinis klausimas nėra žinoti, ar tamsta gali pasimelsti namieje taip pat kaip bažnyčioje Mišias klausydamas; bet žinoti ar Dievas nori, kad tamsta klausytumei Mišių šventadieniais ir sekmadieniais ir ten melstis užuot namieje.

Bet Jis tai nori.

Mes jau svarstėme kartą ir nuta-

rēme, kad tikybiniai Katalikų Bažnyčios ganytojų įstatai yra po įsakymu ir sąžinėje priverstini, kadangi jie plaukia iš galios Jėzaus Kristaus duotos: "kas klauso tavęs, manęs klauso; ir kas tave niekina, mane niekina."

Kuomet Bažnyčia mums liepia atsilankyti Mišių klausyti sekmadieniais ir kitose šventėse, tai yra neklusnumas mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui ir Dievui nepildyti tų įsakymų.

Priežastis, kuri privertė išleisti tą įstatymą yra labai svarbi: įstatymas patsai nėra nei kiek menkesnės vertės. Tai būtinas reikalingumas viešai garbinti Dievą.

Mes ne vien gyvename atskiri žmonės, kaip krikščionys; mes esame tikinė draugija; ir ta draugija, Jėzaus Kristaus įkurta, kurios nariai mes esame, turi pareigas Jam atlikti, kaip ir mes kiekvienas atskirai.

Dabar, viešas tos krikščioniškosios draugijos (Bažnyčios) garbinimas yra ištikrųjų tas atsilankymas ant Mišių, kurios sutraukė visus kruvon Dievo akyse, Jo name paskirtose dienose tam tikslui, kaip kurios paties Dievo, kitos mūsų Išganytojo, kitos Apaštalų ir jų įpėdinių paskirtos.

Vengti dalyvumo tose iškilmingose valandose su visa kita krikščioniškąja šeima yra veik atsižadėti krikščionio, Jėzaus Kristaus pasekėjo, vardo ir Katalikų Bažnyčios sąnarybės.

Tad yra didelė nuodėmė neklausyti Mišių per apsileidimą ar tinginystę sekmadieniuose ir šventadieniuose.

Tokio apsileidimo svarba galima

geriau suprasti juo labiau didybė, šventumas ir dieviškoji šv. Mišių aukos prakilnybė yra suprantama.

Mišių auka yra tarsi religijos širdis.

Tas nekruvinas kruvinos Jėzaus Kristaus aukos ant kryžiaus tęsinys pereina nuo kartos iki kartai.

Nėra jokio esminio skirtumo tarp aukos ant kryžiaus ir šv. Mišių. Tai yra ta pati ir vienatinė auka, atnašaujama kitu budu. Kunigas tas pats: Jėzus Kristus matomas ant Kalvarijos kalno, nematomas ir paslėptas kunige ties altorium. Auka ta pati: Jėzus Kristus kruvinas ant altoriaus: nekruvinas ir pasislėpęs Eukaristijoje. Tas skirtumas vien paviršutinis ir matomas; esmė, auka yra ta pati.

Paslaptingais ir dieviškais žodžiais, kunigo ištartais, arba geriau sakant, Jėzaus Kristaus žodžiais, kuriuos jis kalba per savo tarną. Tas pats meilės stebuklas, kuris įvyko paskutinėje vakarienėje šventame Ketvirtadienyje, yra kasdien atnaujinamas Mišiose ant mūsų altorių. Duona ir vynas yra permainomi į Jėzaus Kristaus kūną ir kraują; tepasilieka tik paprastas duonos ir vyno pavidalas. Taip kad ištikrųjų niekas nepasilieka ant altoriaus po konsekracijai kaip tik Jėzaus Kristaus kūnas ir kraujas: gyvas Jėzus Kristus ir tokiu budu suvienijęs visas paslaptis švenčiausiame Sakramente — visas savo mirtingojo gyvenimo paslaptis ir savo garbingojo gyvenimo paslaptis.

Pamėgink tad suprasti tikėjimo kilnybę ir nustok piktažodžiauti.

Ateik su kitais savo broliais į Bažnyčią. Eik prie savo Išganytojo: tai dėl tamstos Jis ateina ant altorių; tai dėl tamstos Jis aukojasi toje brangioje paslapyje. Be Jo tamsta negali išganyti savo sielos. Tamsta gi Jo nepaisai; tamsta Jo neapkenči; tamsta geriau pamyli bergždžius darbus, paikystes, visokių rušių niekniekius.

Pažink save, meldžiu tamstos, pildyk savo priedermes, kurios yra taip lengvos kaip svarbios ir butinos.

Eik šventadieniais į Bažnyčią bei nusilenk prieš savo gerąjį Dievą ir pagnagrinėk savo praeitosios savaitės darbus ir pasinaudok proga pasigaminti švento maisto ateinančiajai savaitei. Dievas tamstą palaimins — busi linksmas ir laimingas.

Aš neturiu laiko.

ATSAKYMAS. Ar tamsta turi laiko gerti ir valgyti? Be abejo.

Ar žuvims vandenyje truksta vandens? Tamsta, gyvendamas laike, neturi laiko? Keista.

Kodėl gi tamsta valgai ir geri, jei neturi laiko? Koksai neišmanymas.

Gyventi. Maistas yra mūsų kuno gyvybė.

Kas brangesnis? Ar tamstos kunas,

kuris supus, ar siela, kuri amžinai gyvens?

Koks keistas klausymas? Mano siela, be abejo.

Tame atvejuje, tad rupinkis nors tiek savo sielos padėjimui, kaip kuno reikalais. Tamsta pašventi gana laiko apsaugoti savo kuną, o nepašventi nei kiek laiko savo sielos gerovei.

Aš labai norėčiau tamstos darbda-
vij, atimanti nuo tamstos laiką maistui skirtą. Tamsta, be abejo, atsisveikintumei su juo skubiai ir su jo dirbtuve be didelio rūpesčio ir pasakytumei: pirm visa reikia gyventi.

Taip pat, aš tamstai sakau, ir dar širdingiau, pirm visa, pirm rupintis kuno gerovei, pirm visa ko — nežudyk savo sielos, kuri yra tavo svarbiausi dalis. Tamstos siela padaro tamstą žmogumi; kunu mes esame gyvuliai. Siela padaro mus žmonėmis ir atskiria mus nuo gyvulių.

Tikyba tamstai teikia sielos gyvybę, suvienydamą ją su Dievu ir tamstai sakai, kad neturi laiko pildyti tikybos apeigų.

Gerai, tad pasiskirti tą reikalingą

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Avelė, Kuri Buvo Pražuvusi.

Išganytojas pasakė: "Danguje bus daugiau džiaugsmo iš vieno nusidėjėlio,

darančio atgailą, kaip iš devynias dešimtis devynių, kurie nereikalingi atgailos”.

Kiek tikintieji yra perimti Viešpaties garbe ir Jo reikalais čia ant žemės, tiek jie jaučia džiaugsmo iš nusidėjėlio atsivertimo.

Tokio džiaugsmo ir laimės prityrė kunigas Vincas, kuomet jam pasisekė sutaikinti su Dievu Joną Kandį.

Kaip Gerasis Ganytojas, kun. Vincas, ėjo ieškoti pražuvusios avelės. Daugelį metų jis nepaleido iš savo akių ir minčių Jono Kandžio. Bet visos pastangos, visas malonumas nepatraukė bažnyčion to kieto užsispyrėlio. Į kun. Vinco mandagiausius ir nuoširdžius žodžius Jonas atkirsdavo tik panieka ir įžeidimais, kuomet jam primindavo tikėjimą ir bažnyčią. Tuomet kunigas meldėsi, kad Dievas paliestų to paklydėlio širdį savo malone ir privesų jį prie atgailos.

Vieną dieną kun. Vincas laikydamas ligoninę, rado Joną Kandį jau beveik bemirštantį. “Jonai, matau, labai sunkiai ir pavojingai sergi”, tarė kunigas, reikšdamas ligoniui savo užuojautos, kad rado jį tokioje nelaimingoje padėtyje. “Gal but norėsi priimti Šventą Komuniją?” “Ne”, tarė Jonas, aš palauksiu, kolei pats galėsiu nueiti bažnyčion”. Kuomet kunigas da toliau įkalbinėjo, Jonas supyko ir nususuko veidu į sieną.

Aprupinęs kitus ligonius, kun. Vincas sugrįžo į kambarį, kuriame gulėjo Jonas. Atsiklaupęs prie ligonio lovos, kunigas tarė: “Jonai, aš sukalbėsiu ma-

lą sykiu su tavim”. Bet Jonas tylėjo, susiraukęs, o vėliau prakalbėjęs pasakė, kad jis nereikalauja kunigo pagalbos kalbėti savo maldos.

Nejstengęs ir šiuo kartu atversti Joną Kandį, kunigas Vincas buvo jau beėinąs iš ligoninės. Kuomet jis priėjo prie ligoninės durų, rodos kokiam nematoma jėga laikė jį ir ragino grįžti. Jis ramiai sugrįžo į ligonio kambarį ir atsisėdo prie jo lovos.

“Kaip senai buvai išpažinties?” jis ramiai užklausė, kaip ir pakviestas paties ligonio. “Keturiasdešimtis penki metai”, atsakė Jonas. Tuomet kunigas labai švelniai pradėjo tirti to seno nusidėjėlio sąžinę. Kuomet visa tai atliko, jis nustebino ligonį sakydamas: “Kadangi atlikai savo išpažintį, daryk dabar sykiu su manim gailėsio aktą ir aš tau duosiu šventą Komuniją”.

Kunigo akys nušvito ir Jonas visiškai atsivainė. Jis priėmė sakramentus su dideliu dievotumu ir tikėjimu, atsiprašinėjo kunigą už savo šiurkštumą.

“Jonai, ar tu kalbėjai per savo gyvenimą kokias maldas, kad susilaukei taip nepaprastos Dievo malonės?” užklausė kunigas ligonio.

“Vienatinė malda, kurią aš kalbėjau”, atsakė Jonas, “buvo ši — Jėzau, Marija ir Juozapai, jums pavedu savo širdį ir savo sielą. Jėzau, Marija ir Juozapai, bukite man pagalba mirties valandoje. Jėzau, Marija ir Juozapai, teatiduoda ramybėje savo sielą jums”.

Čia ligonis pradėjo eiti silpnyn, silpnyn ir ramiai mirė.

Tretininkų Žinios.

Tretininkės.

Šv. Pranciškus Asyžietis, kurio 700 metų sukaktuvės mums tenka šimet švesti, yra garbingas tuomi, kad jisai daugelyje savo gyvenimo atvejų yra panašus savo Išganytojui. Mes tą panašumą randame jo gimimo laiku, ištisame gyvenime ir mirtyje. Ryškiausia visų ypatybių jo apturėjimas penkių Išganytojo žaizdų ant kalno La Verna. Be šių įvairių ypatybių negalima pamiršti ir tos, kad šv. Pranciškus yra daugeliui vadu jų dvasiniam gyvenime.

Daugiausia pasišventusių Išganytojo pasekėjų tarpe mes randame dievobaimingas moteris. Tautai žadėtas Mesijas jų akyse buvo viso kas yra gera, prakilnu, dora ir gražu įsikunymas. Žodžiu Jame radosi visa, kas sužavi ir patraukia paskui save moteriškos skaisčią širdį.

Panašiu būdu buvo ir su šv. Pranciškaus asmenimi. Jisai savo gyvenime stengėsi pasekti Išganytoją kuo arčiausia visuose Jo darbuose ir pasielgimuose. Todėl nėra nieko stebėtino, kad dievobaimingos moterys, matydamos šitą gyvą Išganytojo pasekėją, reikė didžiausio nusistebėjimo ir bandė pasekti jo dorybes. Dainius sako, kad vyrui meilė sudarė skirtingą gyvenime daiktą, moteriškai gi meilė yra josios pačios esimas. Aišku todėl, kad Meilės Serafinas, šv. Pranciškus Asyžietis, sužavėjo tyras moterų širdis ir patraukė jas prie Dievo didesnės meilės.

Šv. Kliara buvo pirmutinė viešai pasiskelbdama esanti šv. Pranciškaus gyvenimu sužavėta ir norinti jį tame gyvenime pasekti. Jinai pagelbėjo šv. Pranciškui įsteigti jo antrąją vienuoliją, butent Pavargėlių Kliarisėių vienuoliją. Kita aukštos kilmės moteris, kuri jautė didelio noro panašiai gyventi, atsidėjusi pasaulio, buvo šv. Elzbieta, Turingijos kunigaikščio valdovo žmona. Nors jinai niekuomet šventojo nebuvo mačiusi, vienok labai aukštai vertino jojo dorybes. Jinai buvo pirmutinė moteris visoje Vokietijoje, įstojusi į tre-

tininkes. Dabar jinai yra Tretininkų šv. globėja. Tai geriausias tretininkėms pavyzdys: moteris, nesvarbu kokio luomo, stovio ar amžiaus, tretininkų tarpe gali pasiekti aukšto šventybės laipsnio.

Visų pirma Tretininkų Santvara suteikia moteriškai progos ir galimybės, gyvenant pasaulyje, naudotis visomis priemonėmis dvasiniame gyvenime, kuris tegalimas tikta vienuolėms, gyvenančioms vienuolynuose. Nesvarbu kas, kur ir kaip jinai gyvena, kiekviena dora moteris turi palankaus jausmo savo širdyje vienuoliniam gyvenimui. Šitas apsirėškimas paaiškina kodėl tiek daug moterų per ištisus šimtmečius puošė Tretininkų Santvarą. Toksai gyvenimas — siekti krikščioniškos tobulybės — palenkia į save geras širdis ir jas tobulina. Didelis moterų skaitlius, įvairaus luomo ir amžiaus, teikia Tretininkų Santvarai garbės. Kadangi moteriškos dvasinės ir tikiškos įtekmės šeimynoje yra begalinė, tai yra būtina reikalinga, kad josios šitie jausmai būtų gerinami ir tobulinami.

Pirmuose šv. Elzbietos gyvenimo metuose jai labai sekėsi. Ją aukštai gerbė jos vyras, namiškiai ir viso krašto piliečiai. Iš visų pusių pataikavimai, garbė, puotos ir visokios išklmės turėjo neigiamai atsimušti į moteriškos sielą. Jai reikėjo save gerai valdyti, kad išlaikyti savo dorovę nesuteršta, pobūdžius nepaliestus ir tikėjimą gyvą. Tretininkų Santvara jai tai pilnai pagelbėjo padaryti. Jisai padarė ir užlaikė ją neturtėle dvasioje ir skaisčia širdyje. Todėl turtai neužslopino jos dvasios; puikybė ir pasaulio pamėgimas nebuvo jai žinomos ypatybės.

Daugelis katalikių moterų ir merginų mūsų laikais turi panašios progos gyventi perteklinėje ir pasilinksminimuose. Jeigu jos nori savo gyvenimo aplinkybėse išvengti visa bloga, joms reikia pasekti šv. Pranciškaus nurodytas prie-

monės, kuriomis taip sekmingai pasinaudojo šv. Elzbieta.

Kaip paprastai toki ištaikingi ir linksmi gyvenimo apsireiškimai yra neilgi. Taip atsitiko ir šv. Elzbetai. Netrukus tasai gėlėmis klotas gyvenimas persimainė į nuolatinės ašaras ir begalinius vargus. Staigį permaina žiauriai atsiliepė jaunoje ir aukštai išauklėtoje moteriškėje, kuri paliko jauna našlė, penkių vaikų motina, vos tesulaukusi 24 metų amžiaus. Šitokioje nelaimingoje padėtyje šv. Elzbetai reikėjo turėti gilaus nusižeminimo, didelio neturto meilės ir Kristaus kryžiaus pamėgimo. Šv. Pranciškaus drapana ir juosta geriausia tai jai priminė. Josios pamėgimas šv. Pranciškaus gyvenimo pakeitė visas kartybes į malonų gyvenimą. Palikta nuošalyje, jina tuojau pažino tą tuštybę, kurioje pirmiau jai teko gyventi.

Šitoji žemė yra visiems ašarų pakalnė. Bet rodosi, kad moteriškai jų daugiau tenka negu kam kitam. Ir tarp tų ašarose toji krikščionė moteris džiaugiasi, nes jina esanti arčiau savo kenčiančiojo Išganytojo. Ne nuostabu todėl, kad jina ieško sau pavyzdžio asmenyje Serafiškojo Kristaus pasekėjo. Josios akyse Tretininkų Santvara yra patogiausias, arčiausias ir

geriausias kelias nuo Kalvarijos kalno į dangų.

Budama tretininke, šv. Elzbieta pareiškė didelės meilės ir gailestingumo vargstančiai liaudžiai. Vargdienių vargingiausi, daugiausia raupuotieji, panašiai josios tėvui šv. Pranciškui, buvo josios numylėti. Jokia dievobaiminga moteris, nesijaučia save laiminga, jeigu jina negali nors kam kokių budu gera daryti. Jina ieško ir priima visokį patarimą ir pažadinimą geruose ir gailestinguose darbuose. Tretininkų Santvara kaip tik savo įstatymais nurodo ir suteikia patarimus kam ir kokių budu reikia gera daryti.

Iš savo prigimties moteris yra palinkusi į aukštą pasišventimą Dievo meilei ir Jo garbei. Kadangi jina turi skaisčią ir jausmingą širdį, jai tereikia tiktai pažadinimo ir pavyzdžio, kurį pilnai galėtų sekti. Iš kitos pusės, kuomet ją ištinka nelaimė, jai reikia stiprios atsparos, kad jina galėtų atsilaikyti gyvenimo smugių nepalaužta. Šitas visas priemonės tokiai prakilniai moteriškai suteikia Tretininkų Santvara. Todėl mums aišku, kodėl geros širdies tukstančiai moterų su tokiu rupestingumu liekasi tretininkėms ir rupinasi tą garbingą tretininkės pašaukimą išlaikyti aukščiau šiame laipsnyje.

Kun. F. Meyer, O. F. M.

Katalikų Pasaulys

PRANCUZIJA. — Paryžiuje ne senai įvyko šv. Dvasios vienuolijos narių suvažiavimas. Jau nuo senų laikų tosios vienuolijos vyriausia galva buvo arkivyskupas Le Roy, žymus mokslininkas, parašęs daug knygų apie tikėjimo esimą laukinių žmonių tarpe, pas kuriuos jisai pats gyveno suvirš 20 metų, ir apie to tikėjimo panašumą su tikroju tikėjimu į vieną Viešpatį Dievą, pasaulio Kurėją. Tasai rašytojas atidarė akis daugeliui mažatikių, kurie norėjo tvirtinti, kad tikėjimas tai žmogaus išgalvotas dalykas. Žinoma ir vienuolija,

turinti tokį garbingą žmogų savo vadu, padarė didelės pažangos per tuos kelis paskutinius metus. Dabar vienuolijoje viso yra 1,600 kunigų misijonierių, kurių dirva yra laukinių tautų kėlimas į kultūrinį ir katalikišką gyvenimą.

VOKIETIJA. — Esų mieste rugsėjo mėnesio pabaigoje įvyko didelis bažnytinės muzikos mylėtojų seimas. Dalyvavo suvirš tukstantis atstovų, neskaitant keleto tukstančių giesmininkų. Seimo buta iš dviejų dalių. Pirmoje dalyje buvo suruoštos katedroje pamaldos, kurių metu 500 asmenų mišrus koras giedojo

naujas p. Kneuppel parašytas šv. Mišias, priariant stygų orkestrai, kurių tarpe buvo labai daug arpų. Toksai milžiniškas muzikos suderinimas suteikė begalinio įspūdžio. Žmonės ilgai minės tas iškilmes. Po iškilmių buvo posėdis, kurio metu patiekta žymių Vokietijos muzikų paskaitos apie bažnytinės muzikos svarbą ir grožį. Tasai seimas suteikė didelės moralinės paramos ne tiktai Vokietijos katalikų bažnyčioms, bet ir kaimyninėms tautoms, kurios buvo atsiuntę gana žymų skaičių savų muzikų.

— Vokietijos šv. Kryžiaus Lyga, kurios tikslas yra rupintis vokiečių tautos blaivybe, pasiuntė savo pasiuntinius pas šv. Tėvą, kuris suteikė organizacijai savo tėvišką palaiminimą, pabrėždamas josios pasišventimą. Jisai pasakė į atstovus: „Mes žinome tą svarbą, kokią teikia blaivybės draugija ne tiktai pavieniui asmeniui, bet ir šeimynai. Kurs laikosi blaivybės, jisai atsižada savęs, praktikuodamas krikščioniškosios dorybės dėsnius savo gyvenime. Jisai yra pilnas savo Išganytojo pasekėjas, skelbdamas kitiems blaivybę, kaip ir mūsų Išganytojas, atsižadėdamas visų gyvenimo reikmenų, savo krauju ant to gyvenimo uždėdamas antspaudą“. Šitais žodžiais šv. Tėvas pabrėžė kaip toji blaivybė yra svarbi žmogaus gyvenime ir kaip prakilni dorybė, kurią privalo sekti kiekvienas geras katalikas.

— Virtembergo kunigaikščio sunus Karolius Aleksandras baigė savo mokslus ir liko išvestas į kunigus. Apeigose dalyvavo daug vokiečių diduomenės — kunigaikščių, grovų ir senosios valdžios ir galybės daugelis asmenų. Jaunasai kunigas yra trisdešimties metų amžiaus. Vieton tarnauti pasauliniam karaliui, jisai pasirinko sau dangiškojo karaliaus kariuomenę, kurioje jaučiasi labai laimingas.

— Vokietijoje rekolekčių laikymas žmonėms įvairiose parapijose smarkiai plečiasi. Tasai judėjimas ne senai teprasidėjo Vokietijoje ir jau šiandie jisai yra žinomas visose vyskupijose. Prieš pora metų tiktai šimtais lankėsi rekolekcijose, bet dabar jau tukstančiais. Esa-

ma net į dvidešimtį tukstančių žmonių, kurie į vienus metus tam tikrose vietose jau laikė savo rekolekcijas, neskaitant daugelio parapijų. Rekolekcijos neša didelės dvasinės naudos visai tautai, kuri po karo turėjo didelių nuostolių. Ir tuos nuostolius rekolekcijos geriausia pašalina.

ČILI. — Rugsėjo 18 dieną Čili valstybės valdžia paskelbė naują šalies konstituciją, kuri yra grynai katalikiška. Štai josios pamatiniai dėsniai: Visi įstatymai, kurie gyvavo nuo 1833 metų ir buvo priešingi Katalikų Bažnyčios laisvei, yra panaikinti. Per tam tikrą skaičių metų valdžia pasižada remti Bažnyčios įstaiigas, kad jos galėtų gerai įsigyventi. Konstitucija yra labai tolerantiška ir visoms tikyboms: Yra teikiama pilna laisvė visokiam tikibiniams viešam pasirodymui. Lygiai turi teisės laisvai gyvuoti visos tikybės, kurios nepriešingos dorovei, šalies įpročiams ir viešai tvarkai. Visos tikiabinės organizacijos turi pilnos teisės statyti savo bažnyčias, mokyklas ir visokias įstaiigas, kurių nuosavybė ir tvarka joms pačioms priklauso: tos visos įstaiigos yra liuosos nuo mokesčių. Mokslas yra priverstinas bet mokykla laisva. Tikybos mokymas yra priverstinas visose mokyklose.

— Į Valstybinį Seimą buvo įneštas pasiūlymas prašalinti iš kariuomenės kunigus kapelionus. Tasai pasiūlymas beveik vienbalsiai atmestas. Seimas gerai žino ką reiškia kunigas kapelionas kariuomenėje. Kaip kanuolės ir šautuvai yra reikalingi kovos lauke, taip kunigai kapelionai yra reikalingi kariuomenėje. Taikos metu kareivio gyvenimas ne per daugiausia užimtas; liuso laiko yra gana daug. Bet kareivis nuo pagundų ne liuosas. Jų esama daug ir įvairių. Tai kunigo kapeliono pareiga prižiūrėti, kad kareiviai būtų pažangus ir dori. Kunigai yra dorovės auklėtojai. Kariuomenė be dorovės yra ištvirkusi ir supuvusi gauja, kuri neša tautai prapultį. Čili Valstybinis Seimas žinojo kaip svarstyti kunigo kapeliono esimą kariuomenėje ir mokėjo jo reikšmę atitinkamai įvertinti.

Lietuvos Žinios

— Vyriausybei leidus Kauno nesveikai skerdyklai veikti ir nesutvarkant įstatymu provincijos nešvarių skerdyklų, Vokietija ir Švedija neįsileis mėsos iš Lietuvos.

Krosna, (Mariamp. apskr.) Š. m. rugpjūčio mėn. 29 d. vakare apie 9-tą val. nužudytas neseniai grįžęs iš kariuomenės Ignas Tamulionis, Rolių k. Krosnos valsč. Nužudymas įvykdyta ant lauko, apie 50 mtr. nuo Tamulionio triobelės. Kunas visas sudaužytas, galva suskaldyta, matomai su kirvio ir kirvepentės pagelba, rankos nulaužta-išsukinėta, o abi kojos padėta ant kelmo (mat prie giriukės). Žemė (smiltys) išardyta, tas parodo, kad užmuštas ne iš kario.

Nužudymas įvykdyta, kaip matos gyvai iš keršto. Vedamas tardymas, sulaikyta nužudytojo žmonos sesuo ir jos "draugas". Ar šiaip ar taip dėsi, bet po išleistojo naujos valdžios amnestijos įstatymo piktadariai pasidarė drąsesni.

Geras amerikonas. Igliauka. Neseniai parvažiavo iš Amerikos šio miestelio seni pažįstami gyventojai pp. Bukauskai. Turėdami vidutiniai kapitalo, o budami bevaikiai, nupirko savo ištekęsiai giminaitei Narijauskienei-Dabulevičiutei ukį — 45 margus žemės su trobomis. Visą turtą Narijauskams aprašė, užsirašydami sau tik ordinariją.

Atnaujinama elektros stotis. Šakiai. Perėmusi iš vokiečių po karo elektroos stotį B-vė "Vienybė" subankrutijo senai ir Šakiai buvo be elektros per keletą metų. Dabar stotis atnaujinama ir nebeužilgo žada pradėti veikti.

Žydėliai susitarę ėmė grįsti akmenimis turgavietę.

Netyčiomis nusidurė. Budviečiai (Lukšių vals. Šakių apskr.). Šių m. rugpjūčio mėn. 17 d. šio kaimo jaunas vaikas 21 met. pil. Pr. Domeika bedroždamas peiliu netyčia nusidurė, nugabentās Šakių ligoninėn ant rytojaus numirė. Iškilmingai palaidotas Lukšių kapinėse.

Parcinkulių atlydai. Plokščiai (Šakių aps.) Š. m. rugpjūčio mėn. 8 d. čionai įvyko minėtieji atlydai. Gražus tos ir prieš ją dienos oras sutraukė tukstantines minias iš visos apylinkės. Prieš sumą atvyko maldininkų kompanija apie 1000 žm. iš Jurbarko, kurie padarė didelio įspūdžio. Po sumos vėl išvyko, kaip ir atėję. Labai gražu.

Žemaičiai. Papilė. Š. m. gegužės mėn. 6 d. tapo Papilėje įkurta L. K. Moterų D-jos skyrius. Narių išsyk prisirašė į 60. Išrinkta Valdyba: pirm. p. Vilimienė, vice-pirmininkė p. Gužauskienė, sekret. p. Miknienė, knyg. p-lė A. Kreičemerytė, ir įžd. p-lė I. Statkiutė.

Skyriaus valdyba jau padarė kelis susirinkimus, bet š. m. rugpjūčio 29 d. irgi įvyko jų susirinkimas. Narių atsilankė gan daug. Svarstyta įdomių klausimų. Butent: nutarė sutvengti šeimyn. loteriją, fantus suaukuoti patiesiems t. y. skyriaus nariams, surengti vakarą, statyti veiklą "Šv. Agnietę", surengti šventę paminėjimui savo globėjos Šv. Panelės Marijos 8 d. rugsėjo m. š. m. su pamaldomis, paskaitomis ir gardžiais užkandžiais ir d. k. klausimų.

Susirinkimas praėjo gan gyvai ir jau matytis, kad moterys pradeda lavintis organizaciniame gyvenime. Narių jau turima virš 70.

Nujas klebonas. Šakiai. Po mirties a. a. kun. dek. Ig. Čižausko klebonu, tapo paskirtas, buvęs vietos "Žiburio" gimnazijos direktorius, Ig. Starkus, kuris didžiausią pasišventimą rodė visoms katalikiškoms draugijoms. Jis yra ir Šakių "Pavasario" Rajono Dvasios Vadas. Tikrai gali džiaugtis šakiečiai turėdami tokį gerą ir darbštų kleboną.

Mariampolė ir apylinkės. — Lietuvos konstitucija ir įstatymas, kurie reikalauja švęsti šventes, dar nepanaikinti; bet daugelis krautuvinių to nebepaiso. Prie naujos valdžios apsiprantamė su viešu ir nebaudžiamu įstatymu laužymu.

MUSŲ DARBAI

Marijonų Kolegijos Remėjai:

B. Sekleckis, Chicago, Ill.	1.00	M. Stockus	"	2.00
E. Skerienė, Waukegan, Ill.	3.00	A. Mikienė,	"	3.00
R. Mizzer, Shenandoah, Pa.	3.00	O. Červinskaitė	"	3.00
A. Kvederavičienė,	"	M. Urmonienė	"	1.00
J. Butkauskienė,	"	R. Verbauskienė, Shenandoah, Pa.			3.00
J. Straukas, Detroit, Mich.	3.00	M. Danevičienė	"	3.00
J. Grigas, Lowell, Mass.	3.00	Raulinaitienė	"	3.00
M. Vavigienė, Minersville, Pa.	3.00	Pavelkienė	"	3.00
A. Brubienė,	"	A. Matulevičius	"	3.00
R. Verbauskienė,	"	K. Gudiniene	"	3.00
M. Danevičienė,	"	V. Kazlauskienė	"	3.00
Mrs. Raulinaitienė, Shenandoah, Pa. ..	3.00	A. Naudžiunienė	"	3.00
P-nia Pavelkienė,	"	Getavynienė	"	3.00
Mr. Matulevičius	"	Valiukienė	"	3.00
K. Gudalienė	"	O. Kvederavičienė	"	3.00
V. Kazlauskienė	"	J. Rutkauskienė,	"	3.00
A. Naudžiunienė,	"	V. Liutkauskiūtė	"	3.00
Mrs. Gatavėnienė,	"	Mizerienė	"	3.00
Mrs. Valiukienė	"	M. Jaskevičienė Worcester, Mass.			3.00
V. Karlonis, Schenectady, N. Y.	3.00	M. Guberiūtė Harrison, N. J.			10.00
A. Malinauskas,	"	Kun. Kelmelis už parduotas kun. Žida-			
A. Sukackiūtė,	"	navičiaus knygutes			10.00
J. Vitkus, Cicero, Ill.	3.00	Newarko parapijietė už parduotas kun.			
P. Petraičiūtė, Chicago, Ill.	3.00	Jakščio knygas			7.50
M. Vaitukaitienė	"	J. Jasinskienė, Chicago, Ill.			3.00
O. Norkeyičienė, Shenandoah, Pa.	3.00	P. Bondzienė, Montreal, Canada			3.00
M. Navitskienė	"	D. Yokubaitis, Detroit, Mich.			3.00
R. Bernotienė,	"	M. Gudžėnas, Detroit, Mich.			3.00
A. Dapkunienė,	"	V. Gečienė, Chicago, Ill.			3.00
M. Pikteliene, Worcester, Mass.	1.00	J. Brazaitis, Chicago, Ill.			3.00
M. Valtkeyičienė	"	Mr. V. Kubilius, Freeland, Pa.			3.00
J. Slavickas	"	S. Šlušnis, Chicago, Ill.			3.00
M. Švarcienė	"	O. Kulikauskienė, New Phila., Pa.			3.00
A. Gendoraitis, Worcester, Mass.	1.00	T. Palubinsky, Brooklyn, N. Y.			3.00
V. Seniauskienė,	"	E. Vaišvilienė, Chicago, Ill.			3.00
M. Ulavičienė,	"	Dimindžiunas C. Saginaw Mich			5.00
M. Sčiukienė,	"	K. Leidikienė, Saginaw, Mich.			3.00
E. Rokienė,	"	Kun. J. Lipkus, Grand Rapids, Mich. ..			5.00
H. Nevulis	"	Rev. J. Lipkus, Grand Rapids, Mich. ..			5.00
M. Kirmilienė, Worcester, Mass.	3.81				

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams nuoširdžiai ačiū. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kas per daiktas yra toji rožė, kurią šv. Tėvas dalina kas metas karalienėms? *K. L., Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Katalikų Bažnyčia iš žilos senovės turi labai gražių ir reikšmingų papročių. Vienas tokių gražių papročių yra pašventimas auksinės rožės ketvirtame gavėnios sekmadienyje, nes tasis sekmadienis vadinasi linksmybės diena, kurioje primenama tikintiems, kad gavėnia jau baigiasi ir kad neužilgo įvyks didėji Išganytojo iš numirusių prikėlimo šventė arba Velykos. Toji rožė yra padaryta iš aukso geriausių meno žinovų. Ją šventina patsai šv. Tėvas ir padovanoja kam nors kaip pareiškimą ypatingos pagarbos ar dėkingumo už kokį nors ypatingą darbą, atliktą Bažnyčios gerovei. Toji rožė jau nuo 1366 metų, viešpataujant šv. Tėvui Urbonui V, yra kas metai švenčiama. Jinai yra duodama ne tik tai karalienėms, bet karaliams, kunigaikščiams, generolams, garbingiems vyrams ir moterims; lygiai jinai yra dovanojama kartais valstybėms — karalystėms ir respublikoms. Pavyzdžiui, 1446 m. buvo padovanota Anglijos karaliai Enrikui VI; 1518 m. — Saksonijos elektoriui Friderikui Išmintingajam; 1564 m. — Lukos respublikai; 1567 m. — Laterano bazilikai; 1684 m. — Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Lenkijos karaliaus žmonai Marijai Kazimierai; šiais paskutiniaisiais metais, kaip Tamsta patsai pastebėjote, permai — Ispanijos karalienei, šimet gi — Belgijos karalienei.

KLAUSIMAS. — Ar tokia išpažintis

iš viso gyvenimo gera: aš pasakiau kaikurias nuodėmes, bet ne visas, nes užmiršau. Ar dabar man reikia eiti vėl iš viso gyvenimo išpažinties?

L. S., Worcester, Mass.

ATSAKYMAS. — Tokia išpažintis, kurioje žmonės užmiršta kaikurias nuodėmes, yra gera. Nereikia vėl išnaujo visa atkartoti. Visgi tas užmirštas nuodėmes, kurias tenka vėliau atsiminti, reikia pasakyti per pirmutinę išpažintį kaip nuo seniau atmintas, pažymint ar jos jau kuomet buvo išpažintos ir išpažistamos tik tai pirmą kartą.

KLAUSIMAS. — Kada Kolumbas atvažiavo į Ameriką, tai jau čia rado žmones. Bet jeigu žmonės prasidėjo nuo Adomo ir Jevos, tai argi vėjas čia juos atputė? Ir-gi Australija ar-gi atrasta be žmonių? *Vargšas, Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. — Kad žmogus geriau šitą keblumą suprastų, jam reikėtų nors kiek paskaityti apie žemės mokslą. Manau užteks Tamstai pasakyti tai, ką šių dienų mokslas sako apie žemę. Musų žemė nebuvo tokia pirmiau kaip jinai kad yra dabar. Buta didelių žemės drebejimų, nors ir dabar jų pasitaiko gana dažnai, kurie pakeitė žemės paviršių. Tarp Azijos ir Australijos dabartinės salos buvo viena ištisa žemė; tai liudija augmens ir gyvuliai. Be abejo, žmonės perėjo į Australiją prieš tos žemės drebejimą, kuris ištiko tuos plotus tarp dabartinės Azijos bei Australijos ir tepaliko vien atskiras salas. Panašiai buta ir su Amerika. Žmonės į Ameriką galėjo pereiti pa-

704

L A I V A S

našiai, kaip jie kad perėjo į Australiją arba dar lengviau per šiaurės plotus, nes tenai susisiektas yra artymesnis. Šitas tamstos neaiškumas šių dienų mokslui jokių keblunų nesudaro. Pasiskaityk, Tamsta, nors kokią knygutę apie žemės aprašymą; patsai suprasi buvasias ir esamas žemės permainas.

Kaunas. Seimas galutinai šaukiamas rugs. 24 d.

— Tebesitęsia degtukų fabriko darbininkų streikas. Profes. Sąjungos darbininkai užpuolė Kauno stotyje kitus darbininkus, kurie krovė degtukus į vagoną, ir grąšindami užmušią, neleido tęsti darbo. Sukrautus degtukus išvertė iš vagono.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.